

[Aksel Møller.]

sig opretholde, at Arbejdernes Lønningsforhold skal være afgørende for Statens Forhold til Tjenestemændene, men Sagen er jo i dette Tilfælde afgjort. Forholdet er det, at man er naaet til en Overenskomst. Det ærede Medlem Hr. Westermann har paa Partiets Vegne erklæret, at Partiet stemmer for den. Jeg for mit Vedkommende er enig med det ærede Medlem i, at det, der maa være Maalet fremover, maa være, naar disse Sager paa ny kommer til Behandling, at søge at rette de Skader, der kan rettes, og her er der maaske ogsaa andre Samfundsklasser, som det til sin Tid gælder om at rette Skader for. Jeg tør ikke bestride, at endnu er paa langt nær de Skader, som er opstaaet for Grupper af den danske Befolkning under Krigen og under Besættelsen, bragt ud af Verden. Jeg ser ingen Anledning til, at Lidenskaberne piskes op, fordi man konstaterer denne Kendsgerning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer-Jensen: Jeg synes ikke, denne Diskussion kan slutte, uden at den højttærede Finansministers Bemærkning om Arbejderne bliver understreget. Jeg gør opmærksom paa, at denne Rigsdag i 1940 vedtog en Tvangsnedsettelse af Arbejdernes Lønninger. Hvis derfor Problemet om en Eengangserstatning for Tiden, der er gaaet, rejses, saa maa ogsaa Arbejderne have Krav paa, at Rigsdagen sikrer dem, at de faar Andel heri. Naar man tvangsnedsetter Lønningerne, saaledes at Arbejderne gennem Krigsaarene fik en Underbetaling set i Forhold til hele Priseniveauet, og der saa skal ydes en vis Erstatning til en Gruppe af Befolkningen, saa kan man ikke skubbe hele Arbejdergruppen ud og klare sig med at sige: Staten er Arbejdsgiver for Tjenestemændene. Javel, men Staten har tvangsnedsat Lønningerne for Arbejderne.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg maa væрге mig mod det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Bemærkning, der i en elegant Form antydede, at jeg for mit Vedkommende betragter Tjenestemændene som en Gruppe, der skal skubbes til Side og holdes nede, naar en økonomisk Sanering skal finde Sted. Der skal en usædvanlig god Vilje, bedre end jeg i Grunden havde tiltroet det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, til for at lægge det i de Bemærkninger,

som jeg har gjort herom. Jeg har sagt, at Tjenestemændene maa have deres Vilkaar reguleret paa Linie med Arbejderbefolkningens, og dette principale Syn kan det ærede Medlem Hr. Aksel Møller naturligvis strides med mig om og give sine Meninger til Kende imod, men han kan ikke underskyde mig en Mening, som ikke er indlagt heri. Jeg for mit Vedkommende mener, at det havde været rigtigt, at Det konservative Folkeparti, der igennem sin Repræsentation i Regeringen var fuldstændig paa Linie hermed og ikke i Regeringen med et eneste Ord har antydnet, hvad det ærede Medlem Hr. Westermann har anført her i Dag, klart havde erkendt sin Tilslutning til det, som dets Ministre for deres Vedkommende er gaaet ind for. Jeg har vendt mig mod en Løftepolitik fra det ærede Medlem Hr. Westermanns Side paa samme Maade, som jeg har vendt mig imod en efter min Mening taabelig Opskrining af Kravene, som er sket rundt omkring, hvor man bl. a. har stillet Førdring om 2 000 Kr. kontant udbetalt. Jeg vover den Paastand, at hvis det ærede Medlem Hr. Westermann virkelig vilde have Tjenestemandshjemmene rettet op fra Grunden af til det, de var før Krigens Udbrud, kan det ikke nytte, som det ærede Medlem gør, at vifte for Tjenestemændene, hverken med 2 000 Kr. eller med 300 Kr., for disse Penge vilde ikke fylde synderlig meget over for de Opgaver, som det ærede Medlem i saa Fald tænker paa.

Jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, at jeg maatte være mærkelig indstillet, hvis ikke jeg havde de Bekymringer med Hensyn til den økonomiske Udvikling i den kommende Tid, som det ærede Medlem gav Udtryk for, og som naturligvis næres fra alle Sider i denne Sal. Jeg ønsker at gentage, hvad jeg sagde før: Det havde i en saadan Diskussion for mig været af Interesse, om enten det ene eller det andet Medlem, der fremsætter sine Bekymringer, havde sagt, at vi paa dette eller hint Punkt i Overgangsperioden ikke burde have handlet, som vi har handlet, og at her burde vi have sat Bommen for og have bremset eftertrykkeligt op. Jeg er af den Opfattelse, at de økonomiske Dispositioner, der er truffet i Overgangsperioden, alle har været nødvendige. Der er ikke truffet nogen økonomisk Disposition, som ikke den samlede Regering i sidste Instans har faaet til Drøftelse. Jeg erkender, at jeg som Finansminister naturligvis maa have et væsentligt Ansvar for den Linie, der i saa Henseende skal følges,